

“Άς γίνει για όλους μας αυτή η περίοδος, μετανοίας καιρὸς και δεήσεως ὥρα”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Αργολίδος](#)

Μήνυμα εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος ἐπ’ αφορμή της εξαπλώσεως της απειλής του ιού του κορονοϊού, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: **“Ο COVID - 19 θ’ αφήσει σίγουρα στὸ πέρασμά του συντρίμια, νεκρούς, οικονομικά, κοινωνικά, ἠθικά, κᾶ προβλήματα καὶ δὲν ξέρω τὶ ἄλλο, τὰ ὁποία θὰ συζητηθοῦν ἀργότερα καὶ πιστεύω μὲ κάποια ψυχραιμία καὶ νηφαλιότητα”.**

Σε ἄλλο σημείο, αναφέρει: **“Προτροπὴ τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἱατρικῆς κοινότητος τοῦτες τὶς μέρες εἶναι νὰ παραμείνουμε στὰ σπίτια μας. Δὲν ὑπάρχει τίποτ’ ἄλλο σήμερα πὺν μπορούμε νὰ κάνουμε, παρὰ μόνον ἡ πρόληψη. Τὸ γνωρίζω. Εἶναι ἐξαιρετικά δύσκολο. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος πὺν ἔχει μάθει στὴν ἐξωστρέφεια, θὰ δυσκολευτεῖ νὰ κλειστεῖ μέσα. Εἶναι ὅμως καὶ μία εὐκαιρία νὰ δεῖ τὸν ἑαυτό του, τὸν/τὴν σύζυγό του, τὰ παιδιά, τοὺς γονεῖς κλπ. Πάντα ὁ ἄνθρωπος βρίσκει τρόπους κι ἐπείγουσες δουλειές γιὰ νὰ ἀποφύγει νὰ βρεθεῖ ἀντιμέτωπος μὲ τὸν ἑαυτό**

του καὶ με τοὺς ἄλλους”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Ζοῦμε τούτες τὶς μέρες μία παγκόσμια ἀπειλή. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος βλέπει με φόβο, ἀγωνία καὶ στέκεται με ἀμηχανία ἀπέναντι στὴν ἐπέλαση τοῦ COVID – 19. Ἄν θέλουμε νὰ δοῦμε βαθύτερα, γιὰ μία ἀκόμη φορά ὁ ὑπερφίαλος καὶ δῆθεν παντοδύναμος ἄνθρωπος προσγειώνεται, ταπεινώνεται, γιὰ νὰ μὴν πῶ, ἐξευτελίζεται. Ἕνας ἀκόμη Πύργος τῆς Βαβέλ καταρέει. «Καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτοῦ μεγάλη». Ἔρχεται ἓνας ἰός καὶ τὰ διαλύει ὅλα. Τίποτα δὲν εἶναι ὅπως πρὶν ἓνα μῆνα.

Πέρσου τέτοιες μέρες καὶ κάθε Ἄνοιξη τὸ Ναύπλιο ἔσφυζε ἀπὸ ζωὴ. Χιλιάδες μαθητές καὶ τουρίστες κατέκλυζαν τὴν πόλη. Τὰ καταστήματα ἀσφυκτικά γεμάτα. Τὰ ξενοδοχεῖα ὑπερπλήρη. Οἱ δρόμοι καὶ οἱ πλατεῖες γεμάτες, δυσκολεύοσουν νὰ περπατήσεις. Σήμερα ἐρημιά. Ὅλοι οἱ δρόμοι ἄδειοι. Τὰ πάντα κλειστά. Νομίζεις ὅτι βρίσκεσαι σὲ ἄλλο τόπο καὶ χρόνο. Ἀλλά νᾶταν μόνον ἐδῶ; Ὁ ἰός χτύπησε ὅλο τὸν κόσμο. Οἰκονομικοὶ σχεδιασμοί, ἐπιχειρησιακὰ πλάνα, τουριστικοὶ προγραμματισμοί, τεράστιες πολυεθνικὲς καὶ μὴ ἐπιχειρήσεις καταστρέφονται, χρηματιστήρια γκρεμίζονται ἀπ’ τὴ μία μέρα στὴν ἄλλη. Γιορτές, συνέδρια, διαλέξεις, καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις, ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, συναυλίες, ἐκδρομές, ὅλα ματαιώνονται. Σχολεῖα, πανεπιστήμια, φροντιστήρια κλείνουν. Κέντρα διασκέδασης, μπάρ, ἐστιατόρια, καταστήματα δημόσιες ἢ ἰδιωτικὲς ὑπηρεσίες ἀναστέλλουν ἐπ’ ἄοριστο τὴ λειτουργία τους.

Κι ἐμεῖς μέσα στὴ γενικὴ μαυρίλα, κρεμασμένοι κυριολεκτικὰ στὶς ὀθόνες, ἀναζητᾶμε ἓνα φωτάκι ἐλπίδας. Για μία ἀκόμη φορά, ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πρὸς τὸν Εὐτρόπιο (καὶ σὲ κάθε Εὐτρόπιο ὅλων τῶν ἐποχῶν, ποὺ νομίζει πὼς πάτησε τὸ αὐγὸ καὶ ἀνέβηκε στὸν οὐρανὸ καὶ νομίζει πὼς ἐξουσιάζει καὶ ἐλέγχει τὰ πάντα) εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπίκαιρος, τηρουμένων βέβαια τῶν ἀναλογιῶν:

Ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν εὐκαιρον εἰπεῖν·

Ματαιότης ματαιότητων, καὶ πάντα ματαιότης.

Ποῦ νῦν ἡ λαμπρὰ τῆς ὑπατείας περιβολή;

ποῦ δὲ αἱ φαιδραὶ λαμπάδες;

ποῦ δὲ οἱ κρότοι, καὶ οἱ χοροὶ, καὶ αἱ θαλῖαι, καὶ αἱ πανηγύρεις;

ποῦ οἱ στέφανοι καὶ τὰ παραπετάσματα;

ποῦ ὁ τῆς πόλεως θόρυβος, καὶ αἱ ἐν ἵπποδρομίαις εὐφημίαι, καὶ τῶν θεατῶν αἱ

κολακεῖται;

Πάντα ἐκεῖνα οἶχεται·
καὶ ἄνεμος πνεύσας ἀθρόον τὰ μὲν φύλλα κατέβαλε,
γυμνὸν δὲ ἡμῖν τὸ δένδρον ἔδειξε,
καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης αὐτῆς σαλευόμενον λοιπόν·
τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος γέγονε προσβολή,
ὥς καὶ πρόρριζον ἀπειλεῖν ἀνασπᾶν,
καὶ ταῦτα διασαλεῦσαι τοῦ δένδρου τὰ νεῦρα.

Ποῦ νῦν οἱ πεπλασμένοι φίλοι;
ποῦ τὰ συμπόσια καὶ τὰ δεῖπνα;
ποῦ ὁ τῶν παρασίτων ἔσμὸς,
καὶ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας ἐγχεόμενος ἄκρατος,
καὶ αἱ ποικίλαι τῶν μαγείρων τέχναι,
καὶ οἱ τῆς δυναστείας θεραπευταί,
οἱ πάντα πρὸς χάριν ποιοῦντες καὶ λέγοντες;

Νῦξ ἦν πάντα ἐκεῖνα καὶ ὄναρ, καὶ ἡμέρας γενομένης ἠφάνισθη·
ἄνθη ἦν ἔαρινά, καὶ παρελθόντος τοῦ ἔαρος ἅπαντα κατεμαράνθη·
σκιά ἦν, καὶ παρέδραμε·
καπνὸς ἦν, καὶ διελύθη·
πομφόλυγες ἦσαν, καὶ διερῥάγησαν·
ἀράχνη ἦν, καὶ διεσπάσθη.

Διὸ ταύτην τὴν πνευματικὴν ῥῆσιν ἐπάδομεν συνεχῶς ἐπιλέγοντες·
Ματαιότης ματαιοτήτων, καὶ πάντα ματαιότης.

Πάντοτε, μὰ ἰδιαίτερα τώρα, εἶναι κατάλληλη ἡ στιγμή γιὰ νὰ ποῦμε: «Ὅλα εἶναι μάταια, ματαιότητα καὶ πάλι ματαιότητα» (Ἑκκλ. 1:2). Ποῦ τώρα ἡ λαμπρὴ ἀρχοντικὴ στολή; Ποῦ οἱ κρότοι καὶ οἱ χοροὶ καὶ οἱ συγκεντρώσεις; Ποῦ οἱ ἐπευφημίες στὰ ἵπποδρόμια καὶ οἱ κολακεῖες τῶν θεατῶν; Ὅλα ἔφυγαν. Φύσηξε ξαφνικά ἀέρας, ἔριξε τὰ φύλλα κι ἔδειξε τὸ δέντρο γυμνό, νὰ σαλεύεται σύγκορμο καὶ νὰ κινδυνεύει νὰ ξεριζωθεῖ. Ποῦ τώρα οἱ ἐπίπλαστοι φίλοι; Ποῦ τὰ γλέντια; Ποῦ ἡ συμμορία τῶν παρασίτων; Ποῦ τὰ καλύτερα κρασιά, ποὺ χύνονταν ὁλοήμερα, καὶ οἱ ποικίλες τέχνες τῶν μαγείρων; Ποῦ οἱ γλυκόλογοι κι ἐξυπηρετικοὶ δουλόφρονες; Νύχτα ἦταν ὅλα κι ὄνειρο. Καὶ μόλις ξημέρωσε, ἐξαφανίστηκαν. Ἄνθη ἦταν ἔαρινά καὶ μαράθηκαν. Σκιά ἦταν καὶ πέρασε. Καπνὸς ἦταν καὶ διαλύθηκε. Σαπουνόφουσκα ἦταν κι ἔσκασε. Ἀράχνη ἦταν κι ἔσπασε. Νὰ γιὰτί πάντα καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα: «Ὅλα εἶναι μάταια, ματαιότητα καὶ πάλι ματαιότητα».

Σταματῶ ἐδῶ. Ὁ COVID – 19 θ' ἀφήσει σίγουρα στὸ πέρασμά του συντρίμια, νεκρούς, οἰκονομικά, κοινωνικά, ἠθικά, κ' προβλήματα καὶ δὲν ξέρω τὶ ἄλλο, τὰ ὁποία θὰ συζητηθοῦν ἀργότερα καὶ πιστεύω μὲ κάποια ψυχραιμία καὶ νηφαλιότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διατυπώθηκε τελευταῖα, σὲ συνεργασία μὲ τὴν πολιτεία, δὲν ἔχω παρά νὰ συμφωνήσω. Ὅσο κι ἂν μᾶς θλίβει, πιστεύω νὰ κατανοοῦμε τὴν κρισιμότητα τῆς κατάστασης καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς λήψης κάποιων ἀπαραίτητων μέτρων.

Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἀναφερθῶ σὲ κάποια θέματα ποὺ δημιουργήθηκαν παράλληλα μὲ τὴν ἐπιδημία. Μαζί μὲ τὴν κυκλοφορία τοῦ COVID – 19 κυκλοφόρησαν παραπλανητικές ἢ ψευτικές εἰδήσεις. Στὸ στρατό, ὅταν ὑπηρετούσαμε, λειτουργοῦσε μόνο ... τὸ Ράδιο – Ἀρβύλα καὶ εἰδικά στὴν περίοδο τῆς ἐπιστράτευσης εἶχε ἀνάψει. Σήμερα τὰ πράγματα ἐξελίχθηκαν μὲ τὸ διαδίκτυο καὶ τὰ ἠλεκτρονικά μέσα. Μεταφέρεται ἀσταμάτητα καὶ ἀνεξέλεγκτα πληθώρα εἰδήσεων. Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ μεταδίδει καὶ νὰ ἀναπαράγει ὅ,τι τοῦ καπνίσει. Ἡ συνωμοσιολογία, ποὺ φουντώνει σὲ περιόδους κρίσεων, δίνει καὶ παίρνει. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ δημόσια πρόσωπα ἀκούγονται οἱ γνωστές καὶ χιλιοειπωμένες συνωμοσιολογικές θεωρίες, ὅπως π.χ.: «ὁ κορωνοϊός κατασκευάστηκε ἀπὸ ἐταιρίες γιὰ νὰ μειωθεῖ ὁ γερασμένος πληθυσμός, ὥστε νὰ ἀντιμετωπιστεῖ τὸ συνταξιοδοτικό, τὸ ἀσφαλιστικό, ὁ ὑπερπληθυσμός κλπ». Ἡ «τὸ ἐμβόλιο κατασκευάστηκε πρὶν τὸν κορωνοϊό γιὰ νὰ πλουτίσουν οἱ πολυεθνικές ἐταιρίες». Ἡ «κάποιοι μᾶς ψεκάζουν, μᾶς δηλητηριάζουν», καὶ χίλιες δύο ἄλλες θεωρίες.

Φαίνεται πὼς πολλοὶ ἄνθρωποι, μὲ φοβικά σύνδρομα, δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς ἐχθρούς, χωρὶς φαντασιώσεις γιὰ σκοτεινές δυνάμεις, ποὺ ἐπιβουλεύονται τὴν ἀνθρωπότητα καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα τὴν Ἑλλάδα καὶ βέβαια τὴν Ὀρθοδοξία. Ἄς ξεφύγουμε ἀδελφοί μου ἀπὸ τέτοιες φαντασιώσεις καὶ ἄς θέσουμε τοὺς κάθε λογῆς συνωμοσιολόγους, μαζί μὲ τὸν ἰό, στὴν καραντίνα.

Μαζί μὲ τὴν ἔκρηξη τῆς συνωμοσιολογίας, παρατηρεῖται κι ἑξάρση τῆς προφητολογίας καὶ καταστροφολογίας. Καὶ δυστυχῶς σ' αὐτό τὸν τομέα οἱ χριστιανοὶ εἴμαστε ἰδιαίτερα ἐπιρρεπεῖς. Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου, ἔρχεται πάλι στὸ προσκήνιο, «ἐπανερμηνεύονται» ἀπὸ πρόσωπα ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν ἀφέλεια καὶ τὴν ἀσχετοσύνη τους, καὶ σερβίρουν τεχνηέντως στοὺς ἀπλούς πιστοὺς τὶς δικές τους ἐρμηνεῖες. Παρόλο ποὺ κατὰ καιροὺς οἱ ἴδιοι αὐτόκλητοι ἐρμηνευτές ἔχουν διαψευστεῖ, ἐπιμένουν μὲ τὰ νέα δεδομένα νὰ κακοποιοῦν τὸ κείμενο τῆς Ἀποκάλυψης γιὰ νὰ διαψευστοῦν πάλι καὶ πάλι.

Τὸ χειρότερο ὅμως εἶναι οἱ νέες προφητεῖες ποὺ κυκλοφοροῦν κάθε τόσο ἀπὸ τὴν

κίτρινο τύπο και από τους ίδιους άφελείς, για τον όσιο Νεΐλο, τον άγιο Κοσμά, τον άγιο Παΐσιο (κυρίως αυτόν), τον άγιο Πορφύριο, τον π. Έφραίμ της Άριζόνας και τελευταία τον π. Αύγουστϊνο Καντιώτη. Ήθελα να ήξερα πότε τὰ εΐπαν και πώς τὰ εΐπαν και αν τὰ εΐπαν και πώς μόνον οί συγκεκριμένοι αυτοί άνθρωποι τών γνωστών κατευθύνσεων τὰ άκουσαν. Πράγματα που προσωπικά γνωρίζω από τους σύγχρονους γέροντες, έχουν τόσο αλλοιωθεί και διαστρεβλωθεί από τους έν λόγω “ζηλωτές”, που φοβάμαι κάποια στιγμή οί γέροντες θα ... αναστηθούν για να διαμαρτυρηθούν. Το σπασμένο τηλέφωνο κάνει πολύ καλά τη δουλειά του.

Άλλοι πάλι, σὰ να μιλοϋν έξ όνόματος του Θεού, αποφαίνονται ότι όλ’ αυτά εΐναι τιμωρία του Θεού για την αποστασία, για την άμαρτία, για την άνηθικότητα κλπ κλπ. Ότι ή άμαρτία έχει μέσα της το σπέρμα της φθοράς και της διάλυσης, δεν διαφωνοϋμε. Εΐναι όμως δική μας επιλογή, κι ή εϋθύνη ανήκει σε όλους μας. Αλλά, τὸ να ρίχνουμε εϋθύνες στο Θεό για τη δική μας κατάντια και να τον παρουσιάζουμε σάν τιμωρό και σάν έφευρέτη κορωνοϊών εΐναι τουλάχιστον άθεολόγητο. Ο Θεός δεν θέλει τὸ θάνατο του άμαρτωλοϋ, αλλά μόνο να έπιστρέψει δηλ. να μετανοήσει και να ζήσει. Το έρώτημα εΐναι ποιός έχει τὸ δικαίωμα να μιλήσει άξιωματικά έκ μέρους του Θεού; “Τίς γάρ ξγνω νοϋν Κυρίου; Ή τίς σύμβουλος αϋτοϋ έγένετο;”

Κάποιο άλλο συνηθισμένο φαινόμενο που παρουσιάζεται σε μέρες κρίσεων, εΐναι και τὰ διάφορα μαγικά “ματζούνια”. Άλοιφές θαυματουργικές, βραχιόλια θεραπευτικά, τὸ νερό του άλήστου μνήμης Καματεροϋ, μαγικά βότανα, χαϊμαλιά, μάτια, άκόμα και ειδικοί σταυροί που εΐναι πιὸ ... δυνατοί από τους άλλους σταυρούς! Ός χριστιανός κι Έπίσκοπος δεν άμφιβάλλω για την χάρη τών Μυστηρίων, τών άγίων εϊκόνων και ιερών λειψάνων, όμως έξοργίζομαι όταν όλ’ αυτά μετατρέπονται σε “ματζούνια” και μαγικά ξόρκια. Ή τὸ χειρότερο, όταν έντελώς άνεύθυνα, άμφισβητεΐται ή έπιστήμη της ιατρικής, τὰ φάρμακα και οί έπιστημονικές θεραπευτικές μέθοδοι, που εΐναι εϋλογία Θεοϋ και σώζονται άνθρωποι. Οί διάφοροι θεομπαίχτες και τσαρλατάνοι, άπ’ όπου κι αν προέρχονται, και όσοι πουλάνε φροϋδες έλπίδες, τὸ λιγότερο άς απομονωθούν.

Τοϋτες τίς μέρες παρουσιάζεται κι ένα άκόμη φαινόμενο. Ζηλωτές χριστιανοί, με ζήλο οϋ κατ’ έπίγνωσιν, δημοσιεύουν κείμενα, γεμάτα παλληκαρισμούς και ήρωϊσμούς και διατείνονται ότι θα παρακούσουν τη φωνή της έπίσημης Έκκλησίας. Καλοϋν σε συστράτευση κι επίδειξη “μαρτυρικοϋ” και “όμολογιακοϋ” φρονήματος. Έχω την έντύπωση ότι πίσω άπ’ όλες αυτές τίς έπιπολαιότητες και άκρότητες κρύβεται μεγάλη άνασφάλεια και κρυφή ύπερηφάνεια. Θα καλοϋσα όλους αυτούς τους ύποψήφιους “μάρτυρες” να μην ζητοϋν από τους άλλους τη θυσία, οϋτε τη διακινδύνευση. Αν πράγματι πιστεύουν αυτά που λένε, άς άφήσουν

τὴν ἄνετη πολυθρόνα καὶ τὸ ἀσφαλές πληκτρολόγιο, κι ἅς πᾶνε ἐθελοντικά νὰ βοηθήσουν τοὺς γιατροὺς, τοὺς νοσηλευτές ποὺ διακινδυνεύουν συνεχῶς τὴν ὑγεία τους καὶ τὴ ζωὴ τους ἀκόμη, γιὰ νὰ σωθοῦν κάποιοι ἄνθρωποι. Κι ἂν δὲν μποροῦν αὐτό, ἅς πάρουν τὸ κομποσχοίνι τους κι ἅς ποῦν ἓνα Κύριε ἐλέησον γιὰ τοὺς ἀρρώστους ποὺ ζοῦν μὲ τὴν ἀγωνία καὶ τὸ φόβο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς γιατροὺς, νοσηλευτές κλπ λειτουργοὺς ὑγείας, ποὺ διακονοῦν σὰν καλοὶ Σαμαρεῖτες τοὺς ἀσθενεῖς τους, μὲ ὅ,τι κινδύνους αὐτό συνεπάγεται. Δὲν νομίζετε ὅτι τοῦτες οἱ στιγμές αὐτό ποὺ ἔχει ἀνάγκη ὁ κόσμος εἶναι ἡ ἔμπονη προσευχή καὶ ὄχι τὰ παιχνίδια, τὰ μηνύματα, οἱ ἀτάκες καὶ τὰ likes στὸν ὑπολογιστή; Ἄς μὴ συγχέουμε τὴν ὑπευθυνότητα μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα, τὴν ἀδάπανη πίστη, ποὺ δὲν στοιχίζει τίποτα, μὲ τὴν πίστη τῶν ἀγίων. Τὸ γνωρίζουμε πιστεύω ὅτι σὲ περιόδους θανατηφόρων ἐπιδημιῶν, οἱ ὄντως χριστιανοὶ τῆς θυσίας καὶ ὄχι τοῦ βολέματος, ἔτρεχαν νὰ περιθάλψουν καὶ νὰ διακονήσουν τοὺς ἀσθενεῖς, ἀκόμη καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες ἀσθενεῖς, ποὺ τοὺς εἶχαν ἐγκαταλείψει οἱ δικοὶ τους καὶ μολύνονταν οἱ ἴδιοι καὶ πέθαιναν μαζί τους.

Ἀδελφοί μου, ἅς σοβαρευτοῦμε. Ἄς κλείσουμε τ' αὐτιά μας στοὺς κάθε λογῆς ἀνεύθυνους κι ἐπιπόλαιους.

Προτροπὴ τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἱατρικῆς κοινότητας τοῦτες τὶς μέρες εἶναι νὰ παραμείνουμε στὰ σπίτια μας. Δὲν ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο σήμερα ποὺ μποροῦμε νὰ κάνουμε, παρὰ μόνον ἡ πρόληψη. Τὸ γνωρίζω. Εἶναι ἐξαιρετικά δύσκολο. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ποὺ ἔχει μάθει στὴν ἐξωστρέφεια, θὰ δυσκολευτεῖ νὰ κλειστεῖ μέσα. Εἶναι ὅμως καὶ μία εὐκαιρία νὰ δεῖ τὸν ἑαυτό του, τὸν/τὴν σύζυγό του, τὰ παιδιά, τοὺς γονεῖς κλπ. Πάντα ὁ ἄνθρωπος βρίσκει τρόπους κι ἐπείγουσες δουλειές γιὰ νὰ ἀποφύγει νὰ βρεθεῖ ἀντιμέτωπος μὲ τὸν ἑαυτό του καὶ μὲ τοὺς ἄλλους. Τὰ ΜΜΕ τοῦτες τὶς μέρες δίνουν “μαγικές” συμβουλές σ' ὅσους δυσκολεύονται νὰ μείνουν σπίτι: «δεῖτε ταινίες, ἀκούστε μουσική, παίξτε χαρτιά, γράψτε μηνύματα»... Δὲν ἀκούσαμε, οὔτε περιμέναμε βέβαια ν' ἀκούσουμε κάτι οὐσιαστικότερο, νὰ κοιτάξουμε λίγο μέσα μας, νὰ ἀναθεωρήσουμε κάποια πράγματα, νὰ ἀνακαλύψουμε τὰ οὐσιώδη τῆς ζωῆς.

Κι ἐπειδὴ στὴν ἴδια παγίδα πέφτουμε καὶ μεῖς οἱ χριστιανοί, ἅς κλείσουμε κι ἐδῶ τ' ἄφτιά μας σὲ τέτοιες ἀποπροσανατολιστικές συμβουλές. Ἡ κρίση καὶ κάθε κρίση μπορεῖ μέσα ἀπὸ τὴν τραγικότητά της νὰ βγάλει καὶ κάτι καλό. Ἄλλωστε, ἡ λέξη κρίση στὰ κινέζικα σημαίνει εὐκαιρία. Εἶναι σκληρό γιὰ ὅσους ἀπὸ μᾶς πηγαίνουμε στὴν Ἐκκλησία, εἰδικά αὐτὴ τὴν κατανυκτικὴ περίοδο, μὲ τὶς θαυμάσιες ἀκολουθίες, τώρα πλέον νὰ μὴν ἔχουμε αὐτὴ τὴ δυνατότητα. Σίγουρα θὰ μᾶς λείψουν. Ἀλλὰ θὰ τὶς ξαναβροῦμε. Τώρα εἶναι καιρὸς ν' ἀνακαλύψουμε τὸ “ταμιεῖον” μας. “Εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖον σου καὶ πρόσσευξαι τῷ πατρί σου ἐν τῷ

κρυπτῶ”. Κανείς δὲν μᾶς ἐμποδίζει τὴν προσωπικὴ μας προσευχή ἢ ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης, εἶναι ρεαλιστικὴ καὶ δὲν στρέφεται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως κάποιοι “ζηλωτές” διατείνονται. Οἱ πολιτικοὶ ταγοὶ μας ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἱατρικὴ κοινότητα σηκώνουν ἓνα τρομερὸ βάρος καὶ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ συνειδητοποιήσουμε. Ἄς γίνουμε Κυρηναῖοι στὸ σταυρὸ τους καὶ ὄχι κριτές καὶ ἐπικριτές. Γι’ αὐτὸ καὶ σᾶς καλῶ, κληρικούς καὶ λαϊκούς, νὰ τηρήσουμε μὲ ἀκρίβεια τὶς ἐπιταγές τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Χωρὶς ἐνοχές καὶ ἄκαιρους ζηλωτισμούς. Καὶ ὅπωςδήποτε νὰ μὴ λησμονήσουμε τοὺς λειτουργοὺς τῆς υἱείας ποὺ τούτῃ τὴν ὥρα δίνουν ἓναν τιτάνιο ἀγῶνα, μέσα σὲ ἀντίξοες συνθῆκες νὰ κρατήσουν ὀρθοῖο τὸ σύστημα υἱείας.

Ἄς γίνῃ γιὰ ὅλους μας αὕτῃ ἡ περίοδος, “μετανοίας καιρὸς καὶ δεήσεως ὥρα”.

Μὲ εὐχές

† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος